

[Peter Hansen-Nord]

har som bekendt drillet regeringen igennem det seneste halve år med en totalt uigennemsigtig og ødelæggende skat på CO₂.

Jeg har ikke sympati for et miljømæssigt martyrium på Solitudevej, hvor man igennem enegang holder dansk erhvervsliv og dets konkurrenceevne som gidsel, samtidig med at provenuet herfra går til alskens forskellige tilskud med deraf følgende større offentlig arbejdsindsats til administration og efterfølgende udviklede bekendtgørelser og cirkulærer m.v., som vi endnu har til gode, igen på bekostning af erhvervslivets kommende forringede indtjening og dermed manglende konkurrenceevne. Dette er ikke og dette bliver aldrig Venstres politik.

Det er for mig som nyvalgt lovgiver komplet ufatteligt, at man overhovedet kan få sådanne ideer til skade for os alle sammen forud for Danmarks forberedelse til EF's indre marked, hvor nationens udgangspunkt må være, at vi alle skal være så godt rustet som muligt. Jeg vil gerne understrege, at det helt afgørende for mig er, at sådanne afgifter koordineres med samme vægt og ikrafttrædelsesdato i en samlet EF-harmonisering. Alt andet må betegnes som nationalt selvpineri med let skjulte hensigter og en falsk varebetegnelse for miljøtiltag.

Jeg er glad for politisk, at den danske befolkning nu kan se og mærke på deres pengepung, hvad forskellen er på en velafbalanceret borgerlig afgiftspolitik og en grumset socialdemokratisk ditto.

Efter disse overordnede politiske betragtninger vil jeg kort kommentere de problemer, jeg ser i de enkelte lovforslag.

Det er væsentligt at understrege, at forslagene problematiske indhold i store træk er blevet halveret i forhold til det oprindelige, og det tegner selvfølgelig godt for en yderligere påvirkning af forslagsstillerne i det videre udvalgsarbejde.

Når jeg her tager udgangspunkt i lovforslagene nr. L 92 og L 97, er mit store hovedproblem, som jeg før har nævnt, at alle små erhvervsvirksomheder over en bank – og ikke mindst kapitaltunge erhvervsdrivende med et forholdsvis stort promsgrundlag, fordi der ligger en stor aflønning af kapitalindsatsen – vil blive ramt fuldt ud af afgiften, uden at der for en række af disse virksomhedskategorier eksisterer nogen muligheder for at lægge afgiften

over på deres produktpriser. Jeg vil gentage, at til denne kategori hører især landbrugets primærbedrifter; her er der tale om en indkomstnedgang fra et i forvejen lavt niveau.

Jeg håber, at man i det videre udvalgsarbejde kan ændre på disse lovforslag. Herudover vil man, når man betragter refusionsordningerne, der som før nævnt er et plaster på såret, opleve grænsetilfælde for retten til refusion, der vil medføre hidtil ukendte kreative selskabsdannelser for at opnå forbedrede refusioner.

Omkring lovforslag nr. L 93 må jeg sige, at dette lovforslag kun er en lovfæstelse af de tiltag, som industri og erhvervsliv selv har tilbudt frivilligt. Men love og regler er med forslagsstillerens øjne tilsyneladende at foretrække frem for det private initiativ.

Så en kort bemærkning til lovforslag nr. L 94. Her beskæftiger vi os med en forcering til gennemførelse af decentral kraftvarme til erstatning for i øvrigt velfungerende nye fjernvarmeanlæg baseret på andre brændsler end naturgas og biobrændsler. Denne forcering er i mine øjne ikke altid lige hensigtsmæssig.

Vedrørende lovforslag nr. L 95 og L 96 må jeg sige, at her begiver vi os ud i en hidtil ukendt form for egnsvis og lokal støtte, hvor Danmarks befolkning måbende må betragte, at forslagsstillerne har en særlig forkærlighed for visse små lokalsamfund i Danmark, samtidig med at hele landet skal betale.

Jeg var som ny lovgiver ikke klar over, at noget sådant var tilladt, men jeg må studere grundloven endnu en gang. Men uanset hvad jeg dér finder, er princippet i mine øjne ikke værdigt for dette høje Ting.

Som afsluttende bemærkning må jeg sige, at det er en kunstig midlertidig støtte til VVS-branchen på bekostning af nogle eksportarbejdspladser.

Til lovforslag nr. L 98 vil jeg sige, at her har man den decentrale kraftvarmepolitik, som jeg på længere sigt er enig i, mens jeg dog godt kunne tænke mig en mere pragmatisk holdning til ud fra energiplanmæssige hensyn at give naturgassen og biobrændslerne et ordentligt løft. Jeg savner dog nogle konstruktive forslag fra forslagsstillerne om at åbne op for flere muligheder i det eksisterende naturgasområde.

Når dette er sagt, vil jeg afslutningsvis bemærke, at principperne om at overføre større